

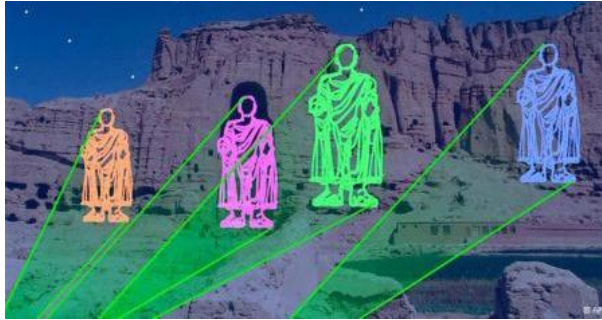
۲۰۱۳/۰۳/۱۶

ولی احمد نوری

شمع ها میسوزند، میمیرند تا ما زنده بمانیم

نوشته مصطفی هاشمی از بامیان

تنظیم مجدد، افزایش تصاویر و تعدیل کلمات و اصطلاحات ایرانی به دری از: ولی احمد نوری

صد ها شمع و دوازده مشعل به مناسبت یاد بود دوازدهمین سال انفجار مجسمه های بودا در "بامیان" روشن شد.

شمع ها می سوزند، می میرند تا ما زنده بمانیم
«شبی با بودا» عنوان گردهمایی است که عده ای از جوانان رضا کار به مناسبت دوازدهمین سالروز انفجار مجسمه های بزرگ بودا در بامیان برگزار کردند.

این برنامه در محوطه هوتلی و در مقابل بقایای بت بزرگ برگزار شد.

منیره هاشمی نماینده نویسنده و تئاتریست جوانی است که با مریم شریفی محصل رشته جامعه شناسی مدیریت این گردهمایی را به عهده داشتند.

منیره می گوید: «خواستیم با برگزاری این گردهمایی به مردم بامیان، افغانستان و جهان بگوئیم اگر دید طالبانی سمبول فیزیکی تمدن کهن بامیان را تخریب کرد؛ اما هیچ گاه نمی تواند فرهنگ و مدنیت این مردم را از بین ببرد.»

نمایشگاه عکس، سخنرانی، موسیقی محلی، اجرای تیاتر، نمایش فیلم، سرود، روشن کردن دوازده مشعل و راه پیمایی از محل برگزاری گردهمایی تا بت بزرگ، روشن کردن شمع و نور افشانی بت از برنامه های این گردهمایی بود.

«روزی روزگاری بامیان» عنوان تیاتری بود که حسن فاضلی آن را به روی صحنه برد و صفحه ای از تاریخ را بیان کرد. شخصیت ها در تیاتر هیچ نامی نداشتند اما پرداختن داستان به مخاطبان می گفت: کنشکا و همسرش خط زمان را شکسته و به زمان حال آمده اند. آن ها می خواهند بدانند چه کسی و چرا این مجسمه ها را تخریب کرده است. ۱۱ مارچ ۲۰۰۱ زمانی بود طالبان، آخرین انفجار را برای تخریب بت های بامیان انجام دادند. علی موسوی یکی از بازیگران نمایش «روزی روزگاری بامیان»، نقش طالبی را به عهده داشت که دستور تخریب بودا را صادر کرد.

او می گوید: «زمانی که بت ها را انفجار دادند من در افغانستان نبودم و درک درستی از تخریب مجسمه ها نداشتم، بازی در این نقش تصویر شفاف تری نسبت به عمق این فاجعه به من نشان داد.» رقیه علوی که نقش همسر کنشکا را بازی می کرد در یکی از دیالوگ هایش گفت: «مردم تو و تفکر طالبانی ات را از یاد خواهند برد. شما را فراموش می کنیم تا نباشید.»

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

حبیبه سرابی والی بامیان که یکی از دوازده مشعل دار این برنامه بود می گوید: «نظیر یک چنین برنامه ای در بامیان وجود ندارد. من خیلی خوشحال هستم که در بامیان شرایطی محیا شده که جوانان می توانند خلاقیت و نبوغ خود را بروز دهند.»

مصطفی هاشمی که به نمایندگی از اعضای تیم صحبت می کرد گفت: «بیباید تمرین کنیم به جای پر کردن جدول اهداف پیشنهاد، یک کار بنیادی و تاثیر گذار انجام دهیم.»

تیم اصلی برگزاری این گردهمایی عده ای از جوانان فرهنگی هستند که از محل کار خود رخصتی ۱۰ روزه گرفتند، پول های شان را سر

هم گذاشتند و از کابل به بامیان سفر کردند. این تیم ده نفره توانستند یک شب به یاد ماندنی را برای مردم بامیان رقم بزنند.

مهدی مهر آیین یکی از باشندگان بامیان و فعال جامعه مدنی که از رضا کاران این برنامه است گفت: «وقتی مریم این برنامه را با من مطرح کرد خیلی خوشحال شدم. اما فکر نمی کردم آنقدر با شکوه برگزار شود.»

بامیان ولایتی است که جامعه جهانی و دولت افغانستان به آن کم توجهی کرده اند. مردم بامیان با وجود داشتن فراوانی منابع تولید انرژی هنوز شب های شان تاریک است و امکانات رفاهی در کمترین حد ممکن وجود دارد.

اما این شهر از تمام شهرهای افغانستان جدا است. جامعه مدنی در این شهر بسیار فعال و با قدرت است. بیشترین وبلاگ نویسان در این شهر جمع شده اند و از نظر کمی برنامه های فرهنگی و اجتماعی زیادی در این شهر برگزار می شود. اما تجلیل «شبی با بودا» در نوع خود جدیدترین و منحصر به فردترین برنامه فرهنگی ای بود که طی ۱۱ سال اخیر در این شهر برگزار شده است.

بامیان چهارشنبه ۲۳ حوت ۱۳۹۱

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ